

РЕШЕНИЕ

№ 7775

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5796** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано е по жалба на Д. Л. Г. от [населено място] против Разрешение за строеж № 86 от 20.05.2022г на Главен архитект на СО, район В. и против Виза за проектиране от 18.04.2022г на Главен архитект на СО, район В.. След прецизиране на жалбата, делото е останало за разглеждане по реда на чл. 145 и сл. АПК вр. с чл. 215 ЗУТ против Разрешение за строеж № 86 от 20.05.2022г на Главен архитект на СО, район В..

С жалбата се иска отмяна на оспореното разрешение за строеж, като необявено на заинтересованите страни по чл. 131 от ЗУТ. Сочи че същото е в нарушение на чл. 108, ал.1 от ПУП, който не разрешава застрояване в УПИ в противоречие с действащите планове. Счита, че действащият ПУП, одобрен със Заповед № РД-50-09-202/03.07.1989г. за УПИ III-138, кв. 55 не позволява ново застрояване. Счита, че е налице нарушение по чл. 34 от ЗУТ по отношение на отстоянията от действащата регулация. Същите съображения излага и по отношение на визата за проектиране.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. И., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира сторените по делото разноски и представя писмени бележки в предоставения от съда срок.

Ответникът Главен архитект на район „В.“ СО се представлява от юрк К., която намира жалбата за недопустима и моли да бъде оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес от проведеното оспорване от страна на жалбоподателката. Претендира юрисконкултско възнаграждение.

Депозирани са писмени бележки.

Заинтересованата страна „МДТ-ОЗ“ ООД се представлява от адв. К., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки.

Съдът, на база данните по делото и становищата на страните и като съобрази закона, намира жалбата за недопустима, като подадена от лице, на което законът не е признал правото да оспорва актове от типа на този – предмет на делото, а именно – разрешение за строеж.

За да достигне до този извод, съдът съобрази следното:

От приложенияте по делото данни се установява: Жалбоподателката е собственик на имот с идентификатор №68134.2043.143 по КККР на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-3 от 11.01.2011г. на ИД на АГКК, за който имот са отредени УПИ V-143 и УПИ X-143 по действащия регулационен план на „в.з. С.-Север“, кв. 25, одобрен със Заповед № РД-50-09-202/03.07.1989г.

Предмет на делото е Разрешение за строеж № 86 от 20.05.2022г. на Главния архитект на район „В.“, което се разрешава на „МДТ – ОЗ“ извършването на строеж „Двуфамилна жилищна сграда със ЗП 208 кв.м. и РЗП 624 кв.м. в имот, съставляващ ПИ 68134.2043.138, кв. 55, УПИ III-138 в местността „в.з. С. – Север“, район „В.“, [населено място], на основание чл. 148 от ЗУТ във връзка с чл. 142, ал.6, т.1 от ЗУТ.

Собственик на имота е дружеството, в чиято полза е издадено оспореното разрешение за строеж.

Съгласно изготвената и приета по делото като компетентно и безпристрастно изготвена съдебно-техническа експертиза се установи следното:

Действащият ЗРП за този имот е одобрен със Заповед № РД-50-09-03.07.1989г., като е предвидено построяването на една сграда / надстройка с един етаж на едноетажна съществуваща сграда/ с жилищно предназначение. Видно от оспореното Разрешение за строеж, в имота се разрешава изграждането на двуфамилна жилищна сграда.

Имотът – собственост на жалбоподателката е ПИ с идент. 68134.2043.143, за който са отредени две УПИ V-143 и УПИ X-143 по действащия регулационен план на „в.з. С.- Север“, кв. 25, одобрен със Заповед № РД-50-09-202/03.07.1989г. Имот с идент. № 68134.2043.138, отреден за УПИ III-138, кв. 25, собственост на заинтересованата страна по делото, за която е разрешено застрояването, е ситуиран през улица от собствените на жалбоподателката УПИ, като няма данни в същия да е налице учредяване на вещни права в полза на трети лица, вкл. на Д. Г.. Последното лице не се явява и не заявява каквито и да е вещни права в имота, в който е разрешено строителството с оспореното разрешение за строеж.

От така установеното по фактите следва изводът, че за Г. не е налице признат от закона правен интерес да провежда направеното оспорване.

По смисъла на специалния Закон за устройство на територията, заинтересовани лица да оспорват разрешения за строеж са: в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж - възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл. 22, ал. 1 - възложителят и собственикът на земята; в случаите на преустройство и промяна на предназначението на заварен строеж - лицата по чл. 38, ал. 3 и 4 и чл. 39, ал. 2; в случаите по чл. 185, ал. 1 – собствениците и носителите на ограничени вещни права на преустройваните обекти, помещения или части от тях; в случаите по чл.

185, ал. 2 – собствениците и носителите на ограничени вещни права в сградата, съответно собствениците в етажната собственост.

Видно от установените данни по делото, жалбоподателката не отговаря на нито една от посочените категории, което би й дало право на жалба. Същата е собственик на имот, съставляващ две УПИ, находящи се през улица.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 131 от ЗУТ, на която се позовава жалбоподателката е неприложима, тъй като същата определя кръга на заинтересованите лица, които имат право да оспорват измененията на плановете за регулация и застрояване, а не разрешения за строеж и преустройство. При липса на такъв акт- предмет на делото, съдът не може, а и не следва да обсъжда евентуалния правен интерес на лицето от изменение на плана, тъй като и от обема на същото би бил определен кръгът на заинтересованите страни с право на жалба.

Както се посочи обаче, такъв акт не е предмет на производството, с оглед което и като съобрази установеното, съдът намира, че жалбата се явява недопустима, поради липса на жалбоподателката на качествата по чл. 149, ал.2 от ЗУТ, които да я признаят с лице с правен интерес от оспорването.

Поради изложеното, съдът следва да отмени определението, с което а даден ход по съществото на делото, да остави жалбата без разглеждане и да прекрати производството.

При този изход на делото, жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева в полза на Столична община, район „В.“.

Воден от горното и по арг. за обратното основание чл. 149, ал.2 от ЗУТ и чл. 159, т.4 и чл. 143 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението от 05.12.2022г., с което е даден ход по съществото на делото.

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на Д. Л. Г. срещу против Разрешение за строеж № 86 от 20.05.2022г на Главен архитект на СО, район В..

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 5796/2022г. по описа на АССГ.

ОСЪЖДА Д. Л. Г. да заплати в полза на Столична община, район „В.“ сумата от 200 лева ,представляващи претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС в седмодневен срок от връчването му на страните.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: